

3. maj 2005. Taxa Stig ved Stig Marcussen mfl. mod Vestsjællands Amt
Hverken 1. kontroldirektiv eller Lov om Klagenævnet for Udbud medførte pligt til at opsig en kontrakt indgået i strid med Tjenesteydelsesdirektivet. Frifindelse for erstatning, da der ikke var lidt tab

Et amt indgik den 20. december 2001 aftale med et redningskorps om udførelse af akut ambulancekørsel, liggende patienttransport og siddende patienttransport for perioden 2002-2007.

Ved kendelser af 8. april og 28. april 2003 statuerede Klagenævnet på grundlag af klager fra nogle hyrevognsorganisationer, at amtet havde handlet i strid med Tjenesteydelsesdirektivet ved at indgå aftalen med redningskorpset uden forudgående EU-udbud.

Senere klagede nogle hyrevognsmænd til Klagenævnet over, at amtet ikke som følge af Klagenavnets kendelser havde opsagt kontrakten med redningskorpset og iværksat EU-udbud. Ved den her resumerede kendelse tog Klagenævnet stilling til denne klage.

Klagenævnet tog ikke klagen til følge. Klagenævnet udtalte, at 1. kontroldirektiv ikke medfører pligt for de ordregivende myndigheder til i en situation som den foreliggende at opsig den indgåede kontrakt og foretage EU-udbud. Klagenævnet henviste herved bl.a. til 1. kontroldirektivs artikel 2, stk. 6, hvorefter virkningen af et klageorgans afgørelser fastlægges efter national ret. Klagenævnet henviste videre til, at Lov om Klagenævnet for Udbud ikke indeholder regler, der medfører pligt for en ordregiver, som har indgået en kontrakt i strid med de EU-retlige udbudsregler, til at opsig kontrakten.

Klagerne havde yderligere nedlagt påstand om erstatning, og Klagenævnet udtalte om erstatningsspørgsmålet:

Som følge af det manglende EU-udbud i 2001 var amtet erstatningsansvarligt over for klagerne som potentielle tilbudsgivere under det EU-udbud, der skulle have været gennemført dengang. Klagenævnet lagde imidlertid til grund, at amtet under et sådant udbud i 2001 ville have udbudt akut ambulancekørsel, liggende patienttransport og siddende patienttransport samlet, og at klagerne ikke havde haft mulighed for at afgive tilbud på ambulancekørsel og dermed ikke havde haft mulighed for at afgive tilbud overhovedet. Amtets overtrædelse havde derfor ikke påført klagerne noget tab, hvorfor amtet blev frifundet for erstatningspåstanden.

Østre Landsrets dom af 22. december 2008 i Ugeskrift for Retsvæsen 2008 s. 1331 Ø angår samme udbud.